

**IV U 554/19 upr**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Andrzej Kurzych

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2021 roku w Toruniu

sprawy **E. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania od decyzji z dnia (...) r., nr (...) - (...)

**I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej E. K. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od (...) r. do (...) r. i od (...) r. do (...) r.,**

**II. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.**

Sędzia Andrzej Kurzych

**IV U 554/19**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie art. 7 w zw. z art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2019 r., poz. 645; aktualnie Dz.U. z 2020 r., poz. 870 ze zm., dalej jako ustawa zasiłkowa) odmówił ubezpieczonej E. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) do (...) r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w okresie od (...) do (...) r. i od (...) do (...) r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby, zaś od (...) r. do (...) r. była uprawniona do urlopu dla poratowania zdrowia. Niezdolność do pracy od (...) do (...) r. i od (...) do (...) r. była spowodowana tą samą chorobą związaną z wypadkiem przy pracy z (...) r., zaś okres urlopu dla poratowania zdrowia traktowany jest na równi z okresem niezdolności do pracy z prawem do świadczenia rehabilitacyjnego. Ubezpieczona nie odzyskała zatem zdolności do pracy na okres co najmniej 60 dni, a więc nie powstało prawo do nowego okresu zasiłkowego. Okresy niezdolności do pracy od (...) do (...) r. i od (...) do (...) r. zostały wliczone do jednego okresu zasiłkowego. Ubezpieczona wykorzystała zatem pełny okres zasiłkowy z dniem (...) r.

W odwołaniu ubezpieczona wskazała, że urlop do poratowania zdrowia nie może być traktowany jako okres zwolnienia lekarskiego. Jest to dodatkowy urlop dla danej grupy zawodowej z zachowaniem prawa do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Nie jest to więc w żadnej formie zasiłek chorobowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko w sprawie.

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym (zarządzenie na k. 45v. akt).

Wyrok w sprawie został wydany w trybie art. 15zszs2 ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 568). Przepis ten stanowi, że jeżeli w sprawie rozpoznawanej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w całości, sąd może zamknąć rozprawę i wydać orzeczenie na posiedzeniu niejawnym po uprzednim odebraniu od stron lub uczestników postępowania stanowisk na piśmie

**Sąd ustalił, co następuje:**

Ubezpieczona E. K. była zatrudniona w Zespole Szkół Ogólnokształcących im. (...) w G. na stanowisku nauczyciela języka angielskiego w okresie od (...) (...) r. do (...) r. Ponownie została zatrudniona w dniu (...) r. na skutek wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia (...) r., IV P 191/17, na mocy którego została przywrócona do pracy. W zatrudnieniu pozostawała do dnia(...)

W okresie przerwy w zatrudnieniu w Zespole Szkół Ogólnokształcących im. (...) w G. od dnia (...) (...) r. podjęła pracę w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr (...) w G.. W dniu(...) r. uległa wypadkowi przy pracy. Doznała urazu nadgarstków i nóg.

Ubezpieczona była niezdolna do pracy aż do (...) r. Z tym też dniem wykorzystała 182-dniowy okres zasiłkowy. Niezdolność do pracy była kwalifikowana jako pozostająca w związku z wypadkiem przy pracy w dniu (...) r.

(dowody:

- świadectwa pracy – k. 50-54 akt,
- protokół powypadkowy – k. 13 akt zasiłkowych,
- pismo z 30.09.2019 r. - k. 23 akt wypadkowych,
- pismo z 25.06.2018 r. – k. 41 akt zasiłkowych,
- notatka z 19.06.2018 r. – k. 42 akt zasiłkowych)

W okresie od (...) r. do (...) r. ubezpieczona leczona była z powodu urazu nadgarstka prawego – nosiła ortezę nadgarstka i pobierała zabiegi rehabilitacyjne. Zgłaszała się do poradni ortopedycznej w dniach (...), (...), (...),(...) i(...) (...) r. – wszystkie wizyty wiązały się z dolegliwościami ze strony nadgarstka.

(dowody:

- dokumentacja lekarska – k. 15-23,120-125 akt)

W dniu (...) r. ubezpieczona podjęła leczenie psychiatryczne z powodu zaburzeń lękowo-subdepresyjnych. Kontynuowała leczenie do czasu rozpoczęcia urlopu dla poratowania zdrowia, tj. do (...) r.

(dowody:

- przesłuchanie ubezpieczonej – k. 176v. akt,
- dokumentacja lekarska - k. 149-152 akt)

Orzeczeniem lekarskim z dnia (...) r. stwierdzono, że stan zdrowia ubezpieczonej uzasadnia skierowanie ją na urlop dla poratowania zdrowia na okres (...) r. do (...) r.

Przyczyną były problemy laryngologiczne – przewlekłe zapalenie błony śluzowej gardła, niewydolność strun głosowych.

Ubezpieczona leczyła się z przyczyn laryngologicznych od 2016 r. z rozpoznaniem przewlekłe zapalenie krtani, migdałków.

(dowody:

- przesłuchanie ubezpieczonej – k. 176v. akt,
- orzeczenie – k. 44 akt,
- dokumentacja lekarska – k. 44, 133-144 akt)

W okresie od (...) do (...) (...) r. ubezpieczona przebywała w sanatorium, gdzie poddana została rehabilitacji leczniczej. Rozpoznano u niej wówczas stan po skręceniu nadgarstka z uszkodzeniem chrząstki trójkątnej prawej i stan po skręceniu lewego stawu skokowego. Nie wydano stanowczych zaleceń. Sugerowano obserwację.

(dowody:

- przesłuchanie ubezpieczonej – k. 176v. akt,
- informacja – k. 118 akt)

Podczas wizyty lekarskiej w dniu (...) (...) r. w (...) (...) (...) odnotowano, że ubezpieczona została zakwalifikowana do artroskopii nadgarstka po wyniku (...), nadal cechy uszkodzenia chrząstki trójkątnej, „dalsza rehabilitacja”.

W dniu (...) (...) r. powódka odbyła wizytę lekarską w Poradni Reumatologicznej. W wywiadzie podała, że występują u niej okresowe bóle nadgarstka. W badaniu przedmiotowym stwierdzono „układ ruchu w normie”.

(dowody:

- dokumentacja lekarska – k. 126, 147 akt)

W okresie od (...) r. do (...) r. ubezpieczona przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia.

(fakt bezsporny)

Na początku urlopu ubezpieczona wyjechała do partnera do Stanów Zjednoczonych. Przebywała tam 6 miesięcy. Nie korzystała wówczas z pomocy lekarskiej.

(dowody:

- przesłuchanie ubezpieczonej – k. 176v. akt)

W dniu (...) r. ubezpieczona odbyła wizytę w Poradni (...) Urazowo-Ortopedycznej. W czasie wizyty lekarz ortopeda odnotował wyniki badania MR – cechy uszkodzenia chrząstki trójkątnej oraz zaznaczył „rehabilitacja”. W czasie wizyty ubezpieczona uzyskała skierowanie na zabiegi fizykoterapeutyczne.

(dowody:

- dokumentacja lekarska – k. 24, 130 akt)

W czasie wizyty w dniu (...) r. odnotowano stan po urazie nadgarstka prawego. Zaznaczono również, że ubezpieczona rozpoczyna rehabilitację. Wystawione zostało zwolnienie lekarskie na okres od (...) do (...) r. (wskazania: może chodzić, rozpoznanie T92). Rehabilitacja odbyła się w okresie od (...)r.

Za okres od (...) zostało ubezpieczonej wypłacone wynagrodzenie chorobowe. Kolejne zwolnienie lekarskie z numerem T92 ubezpieczona uzyskała na okres (...) do (...) r.

(dowody:

- dokumentacja lekarska – k. 25, 130v. akt,
- lista płac – k. 33 akt,
- zestawienie – k. 105 akt)

W czasie wizyty ubezpieczonej w dniu (...)r. w Poradni (...) Ogólnej lekarz odnotował: „leczenie zakończone, kontrola unieruchomienie”. Wskazano jako rozpoznanie zasadnicze zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie nadgarstka i ręki S63.

Podczas wizyty w (...) (...) (...) w dniu (...) r. lekarz ortopeda odnotował, iż „ból kręgosłupa szyjnego, rtg dyskopatia C5-C6, zwężenie szpary stawu i cechy niestabilności, ból prawego nadgarstka po urazie, MRI - zmiany zwyrodnieniowe. Por. rehabilitacyjna”. Nie zostało wystawione zwolnienie lekarskie.

(dowody:

- dokumentacja lekarska – k. 26, 128 akt)

W dniu (...) r. ubezpieczona uzyskała zwolnienie lekarskie w (...) za okres od (...) r. (numer F43).

(dowody:

- zwolnienie lekarskie – k. 34 akt)

W czasie wizyty ubezpieczonej w dniu (...) r. w Poradni (...) Ogólnej lekarz odnotował, że ubezpieczona skarży się na bóle szyi. W badaniu przedmiotowym odnotowano bóle nadgarstka, Jako rozpoznanie zasadnicze wskazano zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie nadgarstka i ręki, S63 oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, M47.

Ubezpieczona uzyskała zaświadczenie o niezdolności do pracy za okres od 29 września do (...) r. z rozpoznanie S63.

(dowody:

- dokumentacja lekarska – k. 128v. akt)

We wnioskach z dnia 2(...) r. i z dnia (...) r. ubezpieczona wniosła o ustalenie prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) do (...) r. z ubezpieczenia wypadkowego. Do wniosków były dołączone oświadczenia lekarzy leczących, iż okres niezdolności do pracy od (...) do (...) do (...) r. ma związek z wypadkiem przy pracy w dniu (...).

(dowody:

- wnioski – k. 2, 18, 32 akt zasiłkowych,
- oświadczenia – k. 6, 22, 34 akt zasiłkowych)

Decyzją z dnia (...) r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) do (...) r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że niezdolność do pracy od (...) do (...) r. i od (...) do (...) r. była spowodowana tą samą chorobą związaną z wypadkiem przy pracy z (...)r., zaś okres urlopu dla poratowania zdrowia traktowany jest na równi z okresem niezdolności do pracy z prawem do świadczenia rehabilitacyjnego. Ubezpieczona nie odzyskała zatem zdolności do pracy na okres co najmniej 60 dni, a więc nie powstało prawo do nowego okresu zasiłkowego. Okresy niezdolności do pracy od (...) do (...) r. i od (...) do (...) r. zostały wliczone do jednego okresu zasiłkowego. Ubezpieczona wykorzystała zatem pełny okres zasiłkowy z dniem (...) r.

(dowody:

- decyzja z 29.10.2019 r. – k. 1 akt zasiłkowych)

Decyzją z dnia (...) r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Wniesione przez ubezpieczoną odwołanie od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia (...) (...), IV U 555/19.

(dowody:

- odwołanie i odpowiedź na odwołanie – k. 3-6v. akt IV U 555/19,
- wyrok – k. 30 akt IV U 555/19)

W opinii sądowno – lekarskiej z dnia (...) r. biegły ortopeda rozpoznał u ubezpieczonej przebyty uraz nadgarstka prawego z podejrzeniem uszkodzenia chrząstki trójkątnej.

Biegły stwierdził, że w okresie od (...) r. do (...) (...) r. ubezpieczona leczona była z powodu urazu nadgarstka prawego – nosiła ortezę nadgarstka i pobierała zabiegi rehabilitacyjne. Zgłaszała się do poradni ortopedycznej w dniach (...) (...) r. – wszystkie wizyty wiązały się z dolegliwościami ze strony nadgarstka. Urlop dla poratowania zdrowia przyznany został z powodów psychiatrycznych – zespół depresyjno – lękowy. W dniu (...) r. ubezpieczona ponownie zgłosiła się do ortopedy z powodu dolegliwości ze strony nadgarstka prawego – otrzymała ponownie skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne. Kolejne wizyty w dniu (...)r. i (...) r. były z tego samego powodu. W dniu (...) r. zgłosiła się z powodu dolegliwości kręgosłupa szyjnego. Biegły zaznaczył, że nie posiadał dostępu do wykazu numeru statystycznych zwolnień lekarskich. Uznaje jednak, że schorzenia z powodu których ubezpieczona leczyła się od marca do (...) r. i od (...) r. były tym samym schorzeniem. Biegły zasugerował w opinii konieczność uzupełnienia materiału dowodowego o wykaz okresów niezdolności do pracy z numerami statystycznymi chorób oraz o opinię biegłego psychiatry.

(dowody:

- opinia biegłego z(...) r. – k. 92-93 akt)

W opinii uzupełniającej z (...) r. biegły ortopeda wskazał, że:

- w karcie informacyjnej z okresu (...) – 5 (...) r. wpisano „Istotnych ograniczeń ruchowych nie stwierdza się. Siła chwytu ręki prawidłowa”,
- w dniu (...) (...) r. ubezpieczona była badana w poradni reumatologicznej, stwierdzono wówczas „układ ruchu w normie”,
- w okresie urlopu dla poratowania zdrowia ubezpieczona nie była niezdolna do pracy powodu schorzenia ortopedycznego. Zdaniem biegłego objawy uszkodzenia chrząstki trójkątnej bez jakichkolwiek odchyłeń funkcjonalnych nie stanowiły przeciwwskazania do wykonywania zawodu nauczyciela,
- podczas wizyty w dniu (...)r. znajduje się wyłącznie wpis dotyczący badania MR (cechy uszkodzenia chrząstki trójkątnej), brak wzmianki o zgłaszanych dolegliwościach, czy też o ograniczeniu funkcji,

- w dniu (...) r. w dokumentacji lekarskiej jest tylko wzmianka „Stan po urazie nadgarstka prawego. Rozpoczyna rehabilitację”,
- w dniach (...) - (...) r. otrzymywała zwolnienie lekarskie z powodu następstw przebytego urazu kończyny górnej,
- w okresie od (...) r. ubezpieczona otrzymywała zwolnienie lekarskie z powodu zaburzeń lękowych,
- podczas wizyty w poradni rehabilitacyjnej w dniu (...) r. opisano badanie MR oraz wpisano w badaniu „Bolesność uciskowa i podczas ruchów st. nadgarstkowego prawego niewielka. Zakres ruchów prawidłowy”,

Z powyższego, w ocenie biegłego, wynika, że po zakończeniu urlopu dla poratowania zdrowia nie stwierdzono u ubezpieczonej istotnych zaburzeń funkcjonalnych w zakresie nadgarstka prawego. Należy sądzić, że zwolnienie lekarskie na okres od (...) do (...) r. udzielono w celu niezakłóconego pobierania zabiegów rehabilitacyjnych. Brak jest podstaw do stwierdzenia dalszej niezdolności do pracy z powodu następstw przebytego urazu nadgarstka po tej dacie.

(dowody:

- opinia uzupełniająca z(...)r. – k. 179 akt)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie został ustalony na podstawie przesłuchania ubezpieczonej, dokumentacji lekarskiej oraz zasadniczej i uzupełniającej opinii biegłego lekarza ortopedy.

Sąd uznał zeznania ubezpieczonej za wiarygodne. W całości pozostawały one bowiem w zgodzie ze zgromadzoną w niniejszej sprawie dokumentacją lekarską. Prawdziwość tej dokumentacji również nie budziła żadnych zastrzeżeń. Strony procesu w tym zakresie nie zgłaszały żadnych uwag.

Sąd uznał za przekonującą opinię biegłego ortopedy. Z opinii zasadniczej wynikało, że ubezpieczona w okresie od marca do (...) r. i od(...) r. była niezdolna do pracy z powodu schorzenia ortopedycznego, tj. urazu nadgarstka prawego. Ustalenie to w zasadzie biegły potwierdził w opinii uzupełniającej zastrzegając jednak, iż w okresie od (...) r. ubezpieczona otrzymywała zwolnienie lekarskie z powodu zaburzeń lękowych. W tym okresie ubezpieczona nie była zatem niezdolna do pracy z powodu schorzenia ortopedycznego, co biegły wyraźnie podkreślił w swojej opinii. Biegły wskazał także, że ze zgromadzonej dokumentacji medycznej nie wynika, aby ubezpieczona była niezdolna do pracy w okresie korzystania z urlopu dla poratowania zdrowia z powodu schorzenia ortopedycznego. Wyjaśnił, iż objawy uszkodzenia chrząstki trójkątnej bez jakichkolwiek odchyłeń funkcjonalnych nie stanowiły przeciwwskazania do wykonywania zawodu nauczyciela.

W piśmie z dnia (...) r. (k. 189 akt) organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłego podnosząc, że biegły nie wyjaśnił, jakie schorzenie było podstawą udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia i dlaczego rozpoznanie dolegliwości nadgarstka i skierowanie na zabiegi w dniu(...) r. nie stanowią o niezdolności do pracy w tym okresie. Jednocześnie organ rentowy złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego.

Postanowieniem z dnia(...) r. (k. 190 akt) Sąd pominął wskazany wniosek na podstawie art. 286 a contrario k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd może zażądać ustnego lub pisemnego uzupełnienia opinii lub jej wyjaśnienia, a także dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. W ocenie Sądu, nie zachodziła w przedmiotowej sprawie potrzeba uzupełnienia opinii biegłego w naprowadzonym przez organ rentowy kierunku. W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości, iż urlop dla poratowania zdrowia został ubezpieczonej udzielony z powodu schorzenia laryngologicznego. Jednoznacznie to wynikało z dokumentacji lekarskiej z Ośrodka (...) w G. (k. 43 akt; w opinii zasadniczej biegły błędnie przyjął, iż urlop dla poratowania zdrowia został udzielony z powodu schorzenia psychiatrycznego, co zapewne wynikało z niekompletnej jeszcze wówczas dokumentacji lekarskiej). Podejmowanie działań w celu dalszej weryfikacji dowodowej tej kwestii nie miało zatem żadnego uzasadnienia. Zapatrywanie to staje się tym bardziej uzasadnione w świetle pisma organu rentowego z dnia(...) r. (k. 166 akt), z którego wynikało, iż zdaniem

organu rentowego wyłącznie schorzenie ortopedyczne (a więc nie laryngologiczne lub psychiatryczne – vide zob. na k. 164 akt) czyniło ubezpieczoną niezdolną do pracy w okresie urlopu dla poratowania zdrowia.

Gdy chodzi zaś o drugą kwestię objętą zastrzeżeniami organu rentowego, to, w ocenie Sądu, biegły w wystarczającym stopniu uzasadnił dlaczego uznał, iż w okresie urlopu dla poratowania zdrowia ubezpieczona nie była niezdolna do pracy z powodu schorzenia ortopedycznego. Należy też zauważyć, że biegły miał na względzie treść dokumentacji lekarskiej z okresu poprzedzającego urlop, z dnia (...) r., a także z okresu przypadającego bezpośrednio po zakończeniu urlopu. Biegły uwzględnił więc stan rzeczy z okresów newralgicznych dla rozstrzygnięcia sprawy, poddając je szczegółowej analizie. Jego ocena miała zatem charakter kompleksowy. Dalsze badanie tej kwestii było zbędne.

Ponadto zauważyć należy, że ostatecznie organ rentowy w piśmie z dnia (...) r. (k. 194 akt) wycofał swoje uwagi pod adresem uzupełniającej opinii biegłego wskazując, że jej nie kwestionuje. Zaznaczył tylko, że z opinii wynika, iż w okresie od (...) r. ubezpieczona nie była niezdolna do pracy z powodu schorzenia ortopedycznego, a więc nie była ona skutkiem wypadku przy pracy. Dlatego w tym zakresie ubezpieczonej nie może przysługiwać świadczenie z ubezpieczenia wypadkowego.

Końcowo wskazać jeszcze należy, iż między opiniami biegłego, tj. opinią zasadniczą i uzupełniającą brak było sprzeczności w zakresie występowania i przyczyn niezdolności do pracy ubezpieczonej po dniu (...). Wprawdzie pobieżna lektura może je sugerować, to jednak zaważyć trzeba, iż teza dowodowa, w oparciu o którą biegły sporządził opinię uzupełniającą nie dotyczyła tego okresu, co oznacza, że biegły co do tego okresu w tej opinii się nie wypowiadał. Inaczej było w przypadku opinii zasadniczej, gdzie biegły wprost stwierdził, iż w okresie od sierpnia do października 2019 r. przyczyną niezdolności do pracy ubezpieczonej był uraz nadgarstka. To stwierdzenie zostało następnie zweryfikowane przez biegłego w odniesieniu do okresu od (...) r., lecz już nie co do okresu przypadającego od dnia (...) do (...) r. Niezależnie od tych uwag podkreślić należy, iż organ rentowy nie kwestionował niezdolności do pracy ubezpieczonej w tym okresie oraz tego, iż była ona spowodowana skutkami wypadku przy pracy w dniu (...) r.

Zasadniczą dla rozstrzygnięcia sprawy kwestią było to, czy z dniem (...) (...)r. zaczął biec nowy okres zasiłkowy. Organ rentowy uważał, że zapoczątkowane tego dnia zachorowanie, podobnie jak okres urlopu dla poratowania zdrowia, należało doliczyć do okresu zasiłkowego, który wyekspirował z dniem (...) r. Kilkudniowy okres zdolności do pracy po zakończeniu urlopu dla poratowania zdrowia, a przed zachorowaniem w dniu (...) (...) r. nie miał w ocenie organu rentowego znaczenia, gdyż niezdolności do pracy były spowodowane tą samą chorobą, a okres przerwy nie wynosił co najmniej 60 dni.

Zgodnie z art. 8 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Stosownie zaś do art. 9 ust. 1 i 2 ustawy zasiłkowej do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Zasady te zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205 ze zm.) miały odpowiednie zastosowanie do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego.

Nie wikłając się w drobiazgowy rozważania prawne wskazać należy, iż zapatrywanie organu rentowego można by uznać za trafne tylko przy założeniu, że w czasie urlopu dla poratowania zdrowia ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu schorzenia ortopedycznego. Tylko wtedy bowiem nie doszłoby do przerwania biegu niezdolności do pracy utrzymującej się od (...) do (...) r. i tylko wówczas można by mówić o tożsamości choroby trwającej do (...) r. i powstałej (...) 2019 r. Założenie to okazało się nietrafne.

W pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć, czy okres przysługującego nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia jest każdorazowo, niejako z założenia, okresem niezdolności do pracy. W zaskarżonej decyzji organ rentowy przyjął, że skoro okres urlopu dla poratowania zdrowia jest równoznaczny z okresem świadczenia rehabilitacyjnego, to tym samym okres ten należy traktować jako równoznaczny z okresem niezdolności do pracy. Stanowisko to organ rentowy podtrzymał w piśmie procesowym z dnia (...) r. (k. 104 akt).

Rzeczywiście, zgodnie z art. 18 ust. 7 ustawy zasiłkowej świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego oraz do urlopu dla poratowania zdrowia, udzielonego na podstawie odrębnych przepisów. Z przepisu tego wynika jednak jedynie, że urlopu dla poratowania zdrowia eliminuje prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Regulacja ta oparta jest na założeniu, że ochrona ubezpieczeniowa zgodnie z wolą ustawodawcy nie powinna przysługiwać, gdy dana osoba w czasie, który jest jej jeszcze niezbędny do kontynuowania leczenia lub rehabilitacji, jest materialnie zabezpieczona wskutek posiadania uprawnień do świadczeń wymienionych w art. 18 ust. 7 ustawy zasiłkowej. Z tej przyczyny pozbawienie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego osoby, która ma ustalone prawo do urlopu dla poratowania zdrowia nie pozostaje w sprzeczności z celem, któremu służyć ma świadczenie rehabilitacyjne (polegającym na zabezpieczeniu bytu materialnego przez czas niezbędny do odzyskania zdolności do pracy), skoro w takiej sytuacji ubezpieczony ma zapewnione środki na utrzymanie w postaci wypłacanego świadczenia (zob. Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Komentarz, pod red. prof. M. Gersdorf, B. Gudowskiej, komentarz do art. 18, teza II. 4).

Wyjaśnienia te jasno wskazują, że celem art. 18 ust. 7 ustawy zasiłkowej jest wyłącznie sytuacji, w której dochodziłoby do kumulacji świadczeń. W żadnym razie przepis ten nie rozstrzyga zatem o charakterze świadczenia, które eliminuje prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. W konsekwencji z przepisu tego nie da się wywieść wniosku, iż okres urlopu dla poratowania zdrowia jest równoznaczny z okresem niezdolności do pracy. Zauważyć też należy, że wymienione w art. 18 ust. 7 ustawy zasiłkowej świadczenia mają zróżnicowaną budowę prawną. Przesłanką części z nich jest występowanie stanu niezdolnością do pracy i tu przykładem może być renta z tytułu niezdolności do pracy, a konstrukcja innych, np. emerytury, czy zasiłku do bezrobotnych, nie zawiera żadnych komponentów zdrowotnych.

Uwagi te obligują do zbadania rzeczywistego charakteru prawnego urlopu dla poratowania zdrowia.

Świadczenie to zostało uregulowane w art. 73 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r., poz. 2215 ze zm.). Przepis ten stanowi, że nauczycielowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony, po przepracowaniu nieprzerwanie co najmniej 7 lat w szkole w wymiarze nie niższym niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, dyrektor szkoły udziela urlopu dla poratowania zdrowia:

1) w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia:

a) choroby zagrażającej wystąpieniem choroby zawodowej lub

b) choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy lub sposób wykonywania pracy odgrywają istotną rolę, lub

2) na leczenie uzdrowiskowe lub rehabilitację uzdrowiskową

- w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo roku (ust. 1).

W okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia nauczyciel zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatku, o którym mowa w art. 54 ust. 5 Karty Nauczyciela (ust. 5).

O potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia choroby zagrażającej wystąpieniem choroby zawodowej lub choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy



lub sposób wykonywania pracy mogą odgrywać istotną rolę, orzeka lekarz posiadający uprawnienia do wykonywania badań, o których mowa w art. 229 § 1, 2 i 5 Kodeksu pracy, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy, wykonujący działalność w jednostce służby medycyny pracy, z którą szkoła zawarła umowę, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1175) (ust. 10).

Regulacja art. 73 Karty Nauczyciela wyraźnie jest nakierowana na profilaktykę, zapobieganie wystąpienia stanu chorobowego związanego ze specyfiką pracy nauczyciela, w sytuacji, w której aktualnie występująca choroba stwarza tego rodzaju zagrożenie.

Z cytowanych przepisów wynika bowiem, że podstawą udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia jest stwierdzenie przez uprawnionego lekarza, że zachodzi potrzeba przeprowadzenia zaleconego leczenia choroby zagrażającej wystąpieniem choroby zawodowej lub choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy lub sposób wykonywania pracy mogą odgrywać istotną rolę. Przepis art. 73 Karty Nauczyciela nie przesądza więc, iż przesłanką urlopu dla poratowania zdrowia jest stan niezdolności do pracy. Występowanie choroby, która może prowadzić do choroby zawodowej lub choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy lub sposób wykonywania pracy mogą odgrywać istotną rolę nie jest przecież jednoznaczne z tym, że nauczyciel jest niezdolny do pracy. Oczywiście w konkretnych stanach faktycznych taka koherencja może mieć miejsce, lecz nie jest ona komponentem jurydycznym prawa do urlopu dla poratowania zdrowia.

Podobne poglądy można spotkać w orzecznictwie sądowym. W wyrokach z dnia 13 czerwca 2012 r. (II PK 298/11, OSNP 2013/11-12/130) i z dnia 20 kwietnia 2016 r. (II PK 90/15, OSNP 2017/11/146) Sąd Najwyższy wskazał, że przysługujący nauczycielom urlop dla poratowania zdrowia co do zasady nie jest okresem niezdolności do prac. Jest to szczególne świadczenie pracownicze, zbliżone do instytucji urlopu wypoczynkowego, przysługujące w ramach istniejącego indywidualnego stosunku pracy łączącego nauczyciela ze szkołą, a jego celem jest - przy zagwarantowaniu trwałości tego stosunku oraz możliwości korzystania przez pracownika z dotychczasowych uprawnień w zakresie wynagrodzenia i innych świadczeń pracowniczych, w tym socjalnych - zapewnienie nauczycielowi możliwości poddania się zalecanemu leczeniu dla odzyskania pełnej zdolności do pracy i kontynuowania zatrudnienia.

Sumą przedstawionych rozważań jest konstatacja, iż fakt korzystania z urlopu dla poratowania zdrowia nie jest równoznaczny z niezdolnością do pracy nauczyciela. Może jednak wystąpić sytuacja, w której taki stan zaistnieje i na tej właśnie kwestii przede wszystkim koncentrowało się przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe. Ono zaś wykazało, że ubezpieczona w czasie urlopu dla poratowania zdrowia nie była niezdolna do pracy. W konsekwencji, począwszy od dnia (...) (...) r. ubezpieczona uzyskała prawo do nowego okresu zasiłkowego.

Stanowiło to podstawę do zmiany zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477<sup>(14)</sup> § 2 k.p.c. poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od (...) i od (...) do (...) r. Jeszcze raz należy podkreślić, że poza sporem pozostawało, iż przypadająca w tym czasie niezdolność do pracy ubezpieczonej była skutkiem wypadku przy pracy z dnia (...) r.

Z opinii biegłego wynikało, iż taki związek nie zachodził w przypadku niezdolności do pracy w okresie od (...) r. Stwierdzenie to znajdowało potwierdzenie w dokumentacji lekarskiej, z której wynikało, że niezdolność do pracy w tym okresie była spowodowana schorzeniem psychiatrycznym, a ponadto, mimo wizyty lekarskiej w Poradni (...) Urazowo-Ortopedycznej i Poradni (...) Ogólnej w dniach (...) (k. 26 i 128 akt), ubezpieczona nie uzyskała zwolnienia lekarskiego za ten czas z powodu schorzenia ortopedycznego. W tym stanie rzeczy, skoro ubezpieczona wносиła o ustalenie prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. z ubezpieczenia wypadkowego, to odwołanie w tym zakresie podlegało oddaleniu stosownie do treści art. 477<sup>(14)</sup> § 1 k.p.c.

Sędzia Andrzej Kurzych